

Nyt på tværs

Tvær-
KultuRelt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 2 – juni 2018 – 24. årgang

Integrationspris til irakisk flygtning

Der var både knus og klapsalver, da tidligere overrabbiner Bent Melchior overrakte Tværkulturelt Centers integrationspris *Årets Krus – Årets Knus* til den 60-årige elektrotekniker Samir Bagi fra Irak.

TRO OG MIGRATION

Set fra Eritrea, Ghana og Iran
Side 3-5 og 8

Da fremtiden gik i stå
Eritreansk diakon fik afslag på familie-sammenføring med sin kone. **Side 3**

Sammen på tværs
Gudstjenester og mødesteder på 43 sprog. **Side 6**

Et liv med musik
Filippinsk kirke- og kulturmedarbejder spreder sangglæde. **Side 7**

Integration på landet
Havefællesskab byder flygtninge velkommen i Himmerland. **Side 7**

Konverteret – og hvad så?
Interview med iransk forsker og konvertit fra Skotland. **Side 8**

Fra Ghana til Valby
26-årig kandidatstuderende valgte afrikansk migrantmenighed. **Side 4**

En gave fra Gud
Dansk-eritreaner bruger fritiden i eritreansk menighed i Aarhus. **Side 5**

Plads til forskellighed
Katolsk præst fortæller fra Inspirations-Dage for migrantpræster. **Side 7**

Et andet blik på livet

Integration: Myter og virkelighed

Redaktøren har ordet

Flere landsdækkende medier har i den seneste tid haft fokus på integration, der lykkes. For aldrig har så mange nydanskere været i arbejde som i dag. Stadig flere får en videregående uddannelse og deltager aktivt i samfunds- og foreningsliv. Det er opløftende nyheder - og på høje tid, at de råbes ud fra hustagene. For selv om der stadig er mange udfordringer, er den store fortælling, at langt de fleste klarer sig godt og bidrager positivt til det danske samfund i arbejdstid såvel som fritid. Den udbredte fortælling om fejlslagen integration er en myte, der er ude af trit med virkeligheden. Mange nydanskere er en kæmpe ressource for Danmark.

Mennesker, der er kommet hertil udefra, har som alle andre vidt forskellige liv og forudsætninger. Der findes ingen absolut målestok for, hvornår livet lykkes for et andet menneske. Derfor handler den gode integration om at give flygtninge og migranter mulighed for at indrette deres liv, så det er meningsfuldt for den enkelte, og - måske allervigtigst - så familier ikke adskilles unødigt. I dag er det desværre ingen selvfølge.

Med til virkeligheden hører også, at troen for mange nydanskere spiller en væsentlig rolle, både som daglig håbsbærer og som ramme om socialt fællesskab. Som privilegeret majoritetskirke har folkekirken i disse år en unik mulighed for at være med til at sikre respekt for nydanskernes tro og bidrage til, at de omkring 40 procent, der har en kristen baggrund, får de bedst mulige vilkår for at praktisere deres tro, hvad enten de vælger en dansk menighed eller en migrantkirke.

For integration går ikke kun den ene vej. Integration handler også om at dele ressourcer. Derfor er det opmuntrende, at flere menighedsråd i disse år åbner dørene for nogle af Danmarks godt 260 migrantmenigheder og sprogfællesskaber - heriblandt de mange eritreansk-ortodokse menigheder, der har set dagens lys i takt med, at antallet af flygtninge fra det lille land på Afrikas Horn på få år er tidoblet til knap 6.000. Mange eritreanere kan fortælle, hvordan deres kristne tro og de kirkesange, der blev sunget ind i dem fra barnsben, gjorde forskellen mellem håb og håbløshed på den livsfarlige rejse over Middelhavet på vej til Europa. Det er dyrebart troserfaring og en kilde til inspiration og eftertanke for danske menigheder.

I folkekirken er der en lang tradition for, at det at være kristen er det samme som at være dansk. Men sådan er virkeligheden ikke. Kristendommen er ikke bundet til en bestemt kultur. Ingen af os har patent. Kirkens fællesskab er for alle uanset sprog, hudfarve, kulturel baggrund og opholdsgrundlag. I folkekirken har vi brug for mennesker med et andet blik på livet og kristentroen. Mennesker, der undrer sig over det, vi tager for givet, og stiller spørgsmål. Mange menigheder oplever i disse år, at nydøbte konvertitter fra Iran og Afghanistan bringer nye dimensioner i den kristne troserfaring ind i folkekirken. Kun ved at standse op og lytte til de nyankomne, bliver vi klogere på virkeligheden, så vi kan modsige myter og bryde med vanetænkning. At ændre vaner kan give ny energi. Det gælder også i kirkens møde med en ny virkelighed.

Birthe Munck-Fairwood

Man skal tænke på andre

Integrationspris til irakisk flygtning fra Ågerup

Derfor tog jeg med

Interview med katolsk præst fra Nørrebro

Foto: BMF

I Kristi Himmelfartsferien var præster og ledere fra 30 migrantmenigheder og sproggrupper samlet til InspirationsDage i Middelfart. De godt 70 deltagere repræsenterede alle de største kristne kirkesamfund. Fra den katolske kirke deltog f. Robert Culat, der er præst for fransk- og italiensk-sprogede i Sakramentskirken og Jesu Hjerte Kirke i København. F. Robert kommer fra Frankrig og har boet i Danmark i otte år.

– Hvorfor tog du med på konferencen?

Som koordinator for fremmedsprogede grupper i Danmark er det en del af mit arbejdsområde. Men jeg tog ikke kun med af pligt. Jeg kan også lære en masse. At møde kristne fra Iran var nyt for mig og meget opmuntrende. Jeg vidste heller ikke, at der er så mange kristne i Danmark fra Burma. Dem ser vi ikke i den katolske kirke. Det var en glædelig overraskelse.

– Hvad fik du mest ud af?

Den menneskelige dimension var meget givende med mange gode samtaler over måltider og i pauser. Jeg satte også stor pris på oplægsholderens klare og enkle budskaber. Det var tydeligt, at de alle var meget vidende og engagerede og brændte for deres budskab. For mig som katolsk præst var det særlig interessant at møde en biskop fra folkekirken og lytte til ham. Det har jeg sjældent mulighed for.

– Hvorfor er det vigtigt at mødes på tværs?

Konferencer som denne giver migrantmenigheder et meget positivt indtryk af folkekirken som majoritetskirke og sender et vigtigt signal om, at man ønsker kontakt. Det betyder også noget, at konferencen foregår i smukke omgivelser. Det præger atmosfæren. En majoritetskirke kan let overse andre kirker eller møde dem med mistro. Det ved jeg fra Frankrig, hvor min kirke er flertalskirke. Der er det os, der har et særligt ansvar. I Middelfart oplevede vi, at når vi mødes, åbnes vores hjerter begge veje. Fordomme nedbrydes. Derfor er disse konferencer så vigtige. Fortsæt med dem!

– Deltagerne kom fra mange forskellige kirkesamfund. Kan vi lære noget af hinanden?

Ja, bestemt. Jeg tror, at de gamle etablerede kirker kan lære noget af de unge kirker om troens begejstring. En majoritetskirke er altid i fare for at falde i søvn. Samtidig skal vi huske, at en økumenisk konference ikke er en åndelig skole. Det er for eksempel ikke et mål, at vi alle skal bede på samme måde. For nogle er det naturligt at sige "Amen" og "Praise the Lord" mange gange. Andre har brug for stilhed og personlig meditation for at opleve en dybere gudsrelation. For mig personligt var de ortodokse eritreaneres kirkesange nærmere min egen spiritualitet. Her mærkede jeg en dyb åndelighed og skønhed.

At nærme sig hinanden giver mange udfordringer. At ortodokse, katolikker og protestanter ikke kan fejre nadver sammen er måske den største udfordring til kristen enhed i dag. Det er meget trist. Men sådan er den kirkelige virkelighed. Samtidig viser Jesus os klart, at en kristen kirke er kaldet til at være åben over for andre. Åbenhed er vejen frem. Derfor skal vi fortsætte med at mødes og tale åbent sammen om vores tro.

BMF

InspirationsDage for migrantpræster den 10.-12. maj på Brogården i Middelfart var arrangeret af Danske Kirkers Råd, Kirkernes Integrations Tjeneste, Folkekirkens Migrant-samarbejde og Tværkulturelt Center, der var tovholder. Konferencen blev afholdt for tiende gang.

Som barn i en kristen kaldæisk familie i Basra i det sydlige Irak i 1960'erne lærte Samir Bagi at tænke på andre end sig selv. Hans mor gik ofte rundt i lokalområdet og uddelte mad og tøj til familier i nød - kristne såvel som muslimer. Det livs- og menneskesyn har fulgt ham gennem et langt liv i Irak og senere som flygtning i Danmark.

I sin tale til Samir Bagi understregede Bent Melchior, at den irakiske elektrotekniker modtog årets pris både for en imponerende indsats for at blive integreret i et nyt land og for overskud til at hjælpe andre.

– Da du kom for 18 år siden, besluttede du, at du ville være aktiv og positiv og gøre noget godt for dine medmennesker. I dag er det dig, der hjælper nye borgere. For du har selv været i den situation, som de nu er i. Og dermed er du den allerbedste lærer, nogen kan få, sagde Bent Melchior, inden han under klapsalver gav prismodtageren et varmt knus.

Café og gårdhaver

Den 60-årige iraker kom til Danmark i 2000 som flygtning fra Irak sammen med sin syvårige søn. Efter nogle måneder fik far og søn asyl og blev sendt til Ågerup ved Roskilde. Her gik der to år, inden Samir Bagi fik familiesammenføring med sin kone Bushra og de to yngste børn. I dag arbejder den tidligere radartekniker som elektrotekniker i et elektronikfirma. Fritiden har han i mange år brugt på kirkeligt og diakonalt arbejde. I 2010 var han den første flygtning, der blev valgt ind i et menighedsråd i Roskilde Stift.

For to år siden tog Samir Bagi sammen med sognepræsten i Ågerup initiativ til Etnisk Forum med café og samvær i sognegården for flygtninge og danskere. Kort forinden havde byen modtaget et større antal flygtninge fra Syrien og Eritrea. Caféen har været med til at gøre hverdagen lettere for de nyankomne, og med sin indsigt i mellemøstlig kultur, rolige gemyt og gode humør er Samir Bagi fortsat et naturligt omdrejningspunkt. Han kan tale med alle og har været med til at nedbryde barrierer til folkekirken for både muslimer og ortodokse kristne.

– Jeg kunne mærke, at det var svært for de syriske flygtninge at komme til et land, hvor de ikke kendte kulturen. For 18 år siden flygtede jeg selv fra krigen, så jeg vidste lidt om, hvad de kom fra. Jeg fortalte dem, at danskerne er søde mennesker, men at de selv skal gå ind og hilse på naboen. Sådan gør man i Danmark. De fleste af de nyankomne var muslimer, men for mig er det helt naturligt, at kirken også hjælper muslimer. I caféen sidder vi og hyggesnakker. Hvis nogen har problemer, prøver vi at hjælpe. Fire gange om året spiser vi sammen. Flygtninge og danskere skiftes til at lave mad. På den måde lærer flygtningene også om dansk kultur og hvordan danskere er sammen. Flere familier har fået danske venskabsfamilier, og det er også lykkedes at hjælpe nogle i job, fortæller Samir Bagi.

Senest er Etnisk Forum udvidet med tilbud om små gårdhaver, hvor flygtninge og danskere kan dyrke grøntsager.

– I haverne kommer flygtningene ud og snakker med andre. Det betyder meget, når man ikke kender så mange i lokalsamfundet. Og danskere møder flygtninge. Integrationen går begge veje, forklarer Samir Bagi, der også selv har fået en gårdhave.

– I min familie har vi altid været vant til at hjælpe andre. Jeg bliver glad, når jeg kan hjælpe. Jeg har

oplevet to krige i Irak og set megen nød. I vores familie havde vi ret meget, så det var en selvfølge, at vi delte med andre. I dag har vi det godt i Danmark. Derfor skal vi tænke på andre. Det har Jesus lært os. Hver dag beder jeg Fadervor. Når jeg beder, får jeg ny energi.

Kom og se

For Samir Bagi er det vigtigt, at byens flygtninge bliver introduceret til kirken.

– Det handler ikke om at invitere dem til at skifte religion. Men de skal se, hvordan den danske kirke er, og hvordan danskerne beder. Derfor inviterede vi sidste år til aftengudstjeneste i kirken, hvor jeg oversatte til arabisk. Kom og se, sagde jeg. Seks muslimske familier kom. De var rigtig glade for at være med. Det var første gang, de var inde i en kirke. Mange muslimer er meget åbne og rigtig søde og gode mennesker.

I dag føler Samir Bagi sig ikke længere fremmed i Danmark.

– Efterhånden er jeg nok 80 procent dansker. Min familie er integreret her, vi har arbejde og mange danske venner. Når jeg går og arbejder i haven, hilser jeg på folk, der går forbi, og de siger "Hej Samir!" Men selvfølgelig vil jeg altid være iraker. Jeg glemmer aldrig, hvor jeg kommer fra.

Det var en synligt glad Samir Bagi, der i marts modtog integrationsprisen.

– Prisen betød rigtig meget for mig og min familie. Jeg vil aldrig glemme den dag. Min søn, der i dag er 24 år, var med ved prisover-

rækkelsen. Jeg kunne mærke, at han var stolt af sin far. Det betyder meget for mig. Jeg har altid sagt, at det, Danmark gjorde for mig og min søn, da vi måtte flygte fra vores land, det skal vi give tilbage en dag. Prisen viser mig, at det, jeg har gjort her, er blevet værdsat. Nu er jeg klar til at gøre mere.

BMF

Årets Krus – Årets Knus gives til en kristen flygtning, der har gjort en særlig indsats som brobygger i det danske samfund. Prisen består af krus, en kurv og et diplom.

Irakere i Danmark (pr. 1. jan. 2018):

Alle af irakisk herkomst: 32.494

Heraf danske statsborgere: 22.376

Fotos: BMF

Prisen viste mig, at det, jeg har gjort, er blevet værdsat. Nu er jeg klar til at gøre mere.

Samir Bagi

Dagen i morgen tilhører Gud

29-årig diakon fra Eritrea fik afslag på familiesammenføring

Alt kunne have været vel. Misghinna Melake Gebrezgabher taler flydende dansk, har fuldtidsarbejde og skal snart op til afsluttende eksamen på sprogskolen. Men i november sidste år fik han afslag på familiesammenføring med sin kone Salam. Siden har han haft svært ved at overskue hverdagen. Tankerne kredser til stadighed om 27-årige Salam, der i halvandet år har opholdt sig illegalt i nabolandet Etiopien.

– Min hustru er Guds gave til mig. Vi voksede op i samme landsby og har kendt hinanden fra barndommen. Men nu er det meget svært for hende. Jeg er meget bekymret. Vi blev forlovet i december 2013 og gift i januar 2015. Seks måneder senere måtte jeg flygte ud af landet, fortæller Misghinna Melake Gebrezgabher og viser billeder af et ungt velklædt par på forlovelsesrejse i den eritreanske havneby Massawa. Dengang tegnede fremtiden lys og lovende. Misghinna havde afsluttet en bachelorgrad i biologi og biokemi og arbejdede som gymnasielærer. En video fra bryllupsfesten viser glade festklædte gæster, der synger og danser for brudeparret.

– Somme tider ser jeg videoen igen for at huske, hvordan det var engang, siger Misghinna.

For virkeligheden blev meget anderledes, end det unge par havde forestillet sig. Efter få måneder besluttede den eritreanske regering, at alle lærere skulle sendes til militære træningslejre. Derefter skulle Misghinna undervise på en militærskole mange timers rejse fra hjembyen.

– Regeringen kan gøre hvad som helst. Man kan ikke sige nej. Hvis man ikke skriver under, bliver man arresteret og fængslet. Måske kommer man aldrig ud igen. Jeg havde allerede aftjent min nationaltjeneste én gang. Men det gjorde ingen forskel. Da jeg gik i gymnasiet, var jeg i fængsel i seks måneder. I mit land skal alle tage det sidste år på et særligt militærgymnasium, hvor regeringen kontrollerer alt. Regeringen kunne ikke lide, at jeg som diakon samlede andre for at læse i Bibelen. De troede, at vi forberedte et flugtforsøg. At jeg fik lov at tage afsluttende eksamen var Guds under. Havde jeg ikke bestået, var jeg blevet soldat på livstid.

Flygtede om natten

Da Misghinna blev indkaldt for anden gang, underviste han på et gymnasium tæt ved den etiopiske grænse. Sammen med en kollega besluttede han at flygte.

– Vi flygtede til fods over bjergene om natten. Det var meget farligt. Vi gik meget, meget forsigtigt og var hele tiden parat til at løbe hurtigt, hvis vi blev opdaget. Grænseområdet var fyldt med soldater. Vi var heldige. Efter seks timer nåede vi over grænsen til Etiopien.

På det tidspunkt var Salam gravid med parrets første barn, så hun kunne ikke følge med Misghinna på flugten. Planen var, at når han var nået til et sikkert land, ville han sørge for, at hun kunne følge efter.

– I Etiopien blev vi sendt til en opsamlingslejr for flygtninge. Jeg besluttede at fortsætte til fods gennem ørkenen til Sudan sammen med seks andre. Vi havde ikke noget kompas men brugte solen og stjernerne. Vi gik i 10 dage. At vi nåede frem var et mirakel. Vi kunne meget let være endt i det forkerte land.

Mistede ven i ørkenen

Misghinna bliver stille et øjeblik, inden han fortæller videre om rejsen gennem ørkenen til Libyen.

– Vi var stuvet sammen på ladet af små Toyota pickups. I min bil var vi 29. Turen tog en uge. I ørkenen mistede jeg min bedste ven. Han klarede det ikke. Jeg tænker stadig meget på min ven. Det er svært at tale om. I ørkenen er der ingen menneskelighed. Libyerne slog alle, der prøvede at hjælpe dem, der faldt af bilerne.

Eritreanere i Danmark

Alle af eritreansk herkomst: 5.887
Heraf danske statsborgere: 312
Født i Danmark: 593
Danmarks Statistik 2018

– I Libyen ventede jeg i to måneder. På et tidspunkt var vi 600 mennesker i en lagerbygning. Der var ikke nok mad og vand. Jeg prøvede at dele det, jeg havde, med kvinder og børn. Hver nat hørte vi skud. Da de andre så, at jeg læste i Bibelen og min bønnebog, spurgte de, om jeg ville bede Gud om at hjælpe os alle sammen. De følgende dage fortsatte jeg med at synge, bede og læse højt fra Bibelen. Når jeg sang, var det som om folk faldt til ro.

Han fortæller om det første forsøg på at krydse Middelhavet. Forsøget mislykkedes.

– Vi var 650 i båden. Jeg bad og sang meget højt, mens vi sejlede. Hvis folk gik i panik, ville båden synke. Men efter syv timer blev vi opdaget af den libyske kystvagt og tvunget tilbage til Libyen. Alle var meget bange. Vi vidste ikke, hvad der ville ske med os.

– To uger senere sendte smuglerne os afsted igen. Vi sejlede i syv timer. Heldigvis var det denne gang den italienske kystvagt, der fandt os. De fortalte, at de den dag havde reddet 1.000 mennesker. På havnen i Italien takkede vi alle Gud for, at vi var i live. Jeg har ikke ord. Der findes ingen ord.

Til Samsø

Fra Italien rejste Misghinna videre op gennem Europa. Den 12. september 2015 stod han i Danmark.

– Jeg kendte ingen her og kom direkte til Sandholmløjren. Efter nogle uger var vi 12 personer fra Eritrea, der blev overflyttet til Samsø. Hver aften samlede jeg de andre til aftenbøn i et lokale på asylcentret. På det tidspunkt var jeg bare overmåde glad og taknemmelig for at være i live. Mens jeg var på Samsø, fødte min kone vores søn. Alle var så glade, fortæller Misghinna, der fik asyl efter knap tre måneder.

Afslag på familiesammenføring

I december startede den eritreanske diakon et nyt liv i Lille Skensved ved Køge. Men kort tid efter blev hans nyfødte søn i Eritrea syg og døde.

– Jeg nåede aldrig at se min søn. Jeg så kun billeder.

Jeg har stadig et tungt hjerte.

– I februar 2016 søgte jeg om familiesammenføring med min kone. Men efter knap to år fik jeg afslag, fordi vores ægteskab kun er registreret i kirken. Jeg er taknemmelig for, at Danmark har taget imod mig, men jeg kan ikke leve her uden min hustru. Jeg har gjort rigtig meget for at blive integreret. Jeg vil gerne være en ressource for det danske samfund. Jeg fik kun integrationsydelse i syv måneder. Siden har jeg

Hver dag takker Misghinna Melake Gebrezgabher for, at han er i live. Efter tre måneder på flugt fra hjemlandet Eritrea gennem Saharas ørken til Libyen og videre over Middelhavet sammen med 650 andre flygtninge bliver livet aldrig nogen selvfølge. Den 29-årige biolog og diakon i den ortodokse kirke kom til Danmark i september 2015 og bor i dag på en nedlagt landejendom i Lille Skensved ved Køge. Men da han for syv måneder siden fik afslag på at få sin kone til Danmark, gik fremtiden i stå.

Foto: BMF

klaret mig selv, forklarer Misghinna, der har fuldtidsarbejde som forsendelsesekspedient og også har arbejdet som tolk.

– Jeg arbejder om natten. Det er hårdt, men jeg kan godt klare det. Jeg har meget brug for at tjene penge. Hver måned sender jeg penge til min kone. Hun har kun mig.

Da Misghinna fik asyl, blev han indkvarteret i en midlertidig bolig på en nedlagt gård. Her bor han stadig to et halvt år senere. Fem eritreanere deler køkken og bad.

– Folk i byen er meget høflige og hjælpsomme og siger hej til os. Men det er meget svært at finde en lejlighed. Jeg har klaget over afslaget på familiesammenføring og håber, at jeg snart får et positivt svar. Når min kone kommer, har vi brug for vores egen lejlighed.

Mange drømme

Om søndagen tager Misghinna toget til København for at deltage i gudstjenesten i den eritreanske menighed i Mariakirken på Vesterbro. Som diakon hjælper han somme tider kirkens præster.

– Jeg lærte tidligt at holde af kirkens sange og liturgi. Min morfar var præst, og tilreisende præster boede ofte hos os. Min mor var meget troende og ville gerne have, at jeg blev diakon. Som 16-årig blev jeg indviet som diakon. En dag bliver jeg måske præst. At være præst er et stort ansvar. Man må ikke være for ung. Men når jeg tjener Gud i kirken, føler jeg, at jeg er, hvor jeg skal være. Det giver mig stor glæde. Når jeg modtager nadveren, får jeg ny styrke til hverdagen.

– Jeg har stadig mange drømme. Selv om jeg er meget bekymret for min kone, giver Gud mig håb. Det håb vil jeg gerne give videre til andre eritreanere her i Danmark. Hvis man ikke har et håb, kan man ikke integrere sig i et nyt samfund.

I januar besøgte Misghinna sin kone i Addis Abeba. Da havde de ikke set hinanden i over to år.

– Det var både meget godt og meget hårdt. Nu venter vi vores andet barn. Jeg beder om, at vi må få familiesammenføring, inden min kone skal føde. Men jeg forsøger kun at tænke på dagen i dag. Dagen i morgen tilhører Gud.

BMF

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Tolkning til farsi

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

Vi er en stor familie

Ghanesisk kandidatstuderende er ungdomsleder i afrikansk migrantmenighed

Foto: BMF

For Thomas Sam-Ansah er barndommen opdelt i to adskilte kapitler – før og efter ankomsten til Danmark. Han er født i den ghanesiske havneby Cape Coast ved Guineabugten, der engang var centrum for de europæiske kolonimagters omfattende slavehandel. I dag er Cape Coast en moderne storby.

– Her voksede jeg op hos mine bedsteforældre, der begge var aktive i kirken. Min bedstefar var skoleinspektør og en indflydelsesrig mand. Vi boede i en stor compound, hvor der altid var andre børn, masser af liv og gang i den. Indtil jeg var otte år, var kirken en naturlig del af mit liv. Min bedstefar var anglikaner og min bedstemor metodist. Om søndagen fulgte jeg med min bedstefar hen i den anglikanske domkirke. Det var lange søndage, men der var en masse andre børn, så jeg husker det ikke som kedeligt.

– Da jeg var syv år, giftede min mor sig med en dansk mand og flyttede til Danmark. Efter knap to år kom jeg op til min mor gennem familiesammenføring. Hun boede i Gørding 30 kilometer fra Esbjerg. Gørding er en meget lille og meget stille by. Jeg kom fra en afrikansk storby med masser af mennesker, livsglæde og varme. Det var en kæmpe omvæltning, husker Thomas Sam-Ansah.

– Jeg kom i begyndelse af januar 2000. Det var mørkt det meste af dagen og koldere, end jeg nogen sinde havde oplevet. Alt var nyt. Jeg havde kun boet kort tid sammen med min mor, inden hun rejste til Danmark, og savnede mine bedsteforældre og livet i Ghana. Men det var jo sådan, det var, og jeg har altid været god til at tage livet, som det kommer. I skolen var jeg den eneste afrikaner. I begyndelsen var det svært at kommunikere, men jeg lærte hurtigt

sproget, og da de andre børn fandt ud af, at jeg var god til at spille fodbold, blev jeg hurtigt accepteret.

I Danmark var kirken ikke længere en del af hverdagen for Thomas Sam-Ansah.

– I vores by var der kun en dansk folkekirke. Det var noget helt andet end det, min mor var vant til, så vi kom kun i kirken til højtidene. Men hele min barndom bad min mor aftenbøn med mig. Det var en vigtig del af vores liv sammen. Min danske far kom kun i kirken juleaften. Men han var slet ikke negativ og havde fuld forståelse for, at min mor og jeg var kristne.

Elitefodbold

I ottende klasse fik den talentfulde dreng mulighed for at komme på en eliteidrætsskole i Esbjerg.

– Det var en drøm, der gik i opfyldelse. Jeg fik lov at spille fodbold på højt niveau og drømte om at leve af det. Vi trænede hver dag tidligt om morgenen og igen om eftermiddagen. Det var hårdt – og bare fedt!

Men efter to år fik Thomas Sam-Ansah problemer med synet. En alvorlig øjenssygdom satte en stopper for drømmen om at blive professionel fodboldspiller, og han endte med at tage 10. klasse på en idrætsefterskole, hvor unge med fysiske begrænsninger gik sammen med raske unge.

– Det var en voldsom nedtur. Men på efterskolen fik jeg hjælp til at finde mig selv igen som svagtseende og skabe mig en ny identitet. Bagefter tog jeg en uddannelse som markedsføringsøkonom og arbejdede også som tolk for flygtninge.

Jeg har altid gerne villet hjælpe andre. Efterhånden begyndte jeg at tro på mig selv igen. Senere tog jeg en professionsbachelor i offentlig administration, og i dag er jeg i gang med en kandidatuddannelse.

“ Jeg har altid været god til at tage livet, som det kommer. ”

Thomas Sam-Ansah

Kor og afrikansk gospel

Da Thomas Sam-Ansah som 19-årig flyttede til København for at studere, fik han for første gang i mange år kontakt med en kirke, hvor han fik lyst til at komme igen.

– Jeg boede hos min onkel, der kom i en afrikansk menighed. Det var lige mig! Jeg nød det rigtig meget. Det var både musikken og den måde, gudstjenesten foregik på, der tiltrak mig. Jeg kom med i kirkens kor og begyndte at spille congas trommer. Når jeg spiller, står jeg ikke stille! I koret er vi 15-20 unge, der øver hver lørdag. Vi har det rigtig godt sammen og er mere brødre og søstre end venner. Vi tager også ud og synger. Vi har blandt andet været på musikfestival og sunget i Tivoli. Det var en stor oplevelse. Somme tider bliver vi inviteret til at synge for konfirmander. Det giver rigtig meget mening. Jeg finder stor glæde i at sprede Guds ord for danske unge gennem musikken.

Ungdomsforening

Thomas Sam-Ansah forstår godt, at mange unge med migrantbaggrund oplever det svært at være ung og kristen i Danmark.

Mange ressourcestærke unge med migrantbaggrund vælger i dag fællesskabet i en migrantkirke. En af dem er Thomas Sam-Ansah, der oprindeligt kommer fra Ghana og har boet i Danmark siden 2000. Den 26-årige markedsføringsøkonom fra Valby har en bachelor i offentlig administration og afslutter om kort tid en kandidatuddannelse i lærings- og forandringsprocesser ved Aalborg Universitet København. I fritiden er han ungdomsleder i International City Baptist Church og medlem af kirkekoeret Destiny Choir, der synger afrikansk og international gospel. Da Thomas Sam-Ansah for syv år siden flyttede til København, valgte han bevidst den afrikansk-ledede menighed, der samler omkring 150 afrikanere på Esajasskolen i Hvidovre. ”Her føler jeg mig hjemme,” siger han.

– Der er rigtig mange udfordringer, når man er ung her. Man skal virkelig være bevidst om, hvad man vil, og hvad Bibelen siger. For eksempel er der en meget stærk alkoholkultur i Danmark. Jeg har valgt slet ikke at drikke, og jeg tager heller ikke i byen mere. I dag har jeg noget bedre at bruge min tid på. Ved siden af mit studium og job som studentermehjælper i SKAT er jeg formand for ungdomsforeningen FUN - Foreningen Unge Nydanskere – med over 400 medlemmer. Vi hjælper unge i migrantkirkerne med at starte lokalforeninger, hvor de laver forskellige aktiviteter og lærer, hvordan man laver en bestyrelse, håndterer penge og persondata osv. Vi laver også camps, hvor de kan møde unge fra andre kirker og støtte hinanden.

Han sætter gerne ord på, hvorfor han selv har valgt at komme i en migrantkirke, når han på mange måder oplever sig selv som meget dansk.

– Fordi vi har samme baggrund, tænker vi meget ens. I vores kirke føler jeg mig hjemme. Det handler ikke kun om prædikenen men også om alle de andre ting, der sker i kirken. Her er noget, jeg kan genkende fra Ghana og ønsker at opleve igen. Hvis der havde været en afrikansk menighed i Vestjylland, var jeg gået meget mere i kirke derovre. Ikke mindst musikken er stadig en af de ting, der får mig til at glæde mig til at komme i kirke hver søndag.

Et ben i hver lejr

Thomas Sam-Ansah håber, at han kan hjælpe andre afrikanere til at få et godt liv i Danmark.

– Jeg har et ben i hver lejr og passer ind begge steder. Det betyder, at jeg kan tage noget godt fra begge lejre og give det videre. På mit studium og arbejdsplads er jeg dansk. Når jeg har fri, er jeg meget sammen med afrikanere. Jeg prøver bevidst at række noget af det gode fra den danske kultur videre. Det mister jeg ikke noget ved, og det er vigtigt, at mine afrikanere forstår, hvordan man gør tingene i Danmark. På grund af vores hudfarve og navne har mange haft negative oplevelser i forhold til at søge arbejde. Det gør, at nogle er tilbageholdende med at omgås danskere. Jeg fortæller dem, at samtidig med at vi har vores eget er det vigtigt, at vi også er sammen med danskere,

når vi bor i Danmark.

– For mig er det bedste ved den afrikanske kultur oplevelsen af solidaritet med andre. Det er en af de ting, jeg gerne vil give videre til mine børn. I vores menighed er vi ikke bare kirke. Vi er en stor familie. Vi besøger hinanden og er der for hinanden.

– I dag har jeg et godt liv i Danmark. Jeg har lært at leve med mit synshandicap. Det er en kamp hver dag, men jeg gør de ting, jeg skal. Jeg har en masse viljestyrke og giver ikke op.

BMF

International City Baptist Church (ICBC) blev oprettet i 1999 af den afrikanske menighed Trinity Baptist Church i London og er en af Danmarks ældste afrikanske menigheder. Menigheden har egen præst og omkring 150 medlemmer.

Tal med hinanden

“ Jeg vil opfordre flere danske menigheder til at mødes med en migrantmenighed og tale med dem. Spis sammen og afsæt den næste time til, at repræsentanter for hver menighed kan fortælle om deres tro og trospraksis. Hvem er de andre? Hvordan lever de andre deres tro ud? Kan vi samarbejde? At finde opgaver, som kan løftes i fællesskab, vil berige alle parter.

Colin Chapman er britisk anglikansk præst og var hovedtaler på InspirationsDage for migrantpræster i maj. Se artikel side 2.

Vi elsker vores land

Dansk-eritreaner støtter ung eritreansk-ortodoks menighed i Aarhus

Blomstrende syrener sender deres sødlige duft af tidlig sommer ind mellem de lave boligblokke, hvor Amete Yohannes tager imod i lejligheden på første sal. Hun byder indenfor i den lyse stue, hvor der er gjort parat til den traditionelle eritreanske kaffeceremoni. Duften af nyristede kaffebønner fylder rummet, inden kaffen koges langsomt på en kogeplade og forsigtigt skænkes i små porcelænskopper.

– Kaffe betyder varme, kærlighed og socialt samvær. Der er en særlig stemning, når alle har spist, og vi sidder rundt om kaffen og hyggesnakker, forklarer Amete Yohannes, mens hun skænker mere kaffe.

Den eritreanske kvinde med det vindende smil har boet i Danmark i 34 år. At hun en dag ville blive brobygger for en større gruppe nyankomne flygtninge fra hjemlandet havde hun ikke forestillet sig.

– For mig er den eritreanske menighed en kæmpe gave fra Gud. Fordi jeg har boet her i mange år, kan jeg hjælpe med mange ting. Når nogle af de unge mænd kalder mig deres mor, bliver jeg rigtig glad. Jeg ønsker for dem, at de må få et godt liv her og ikke glemme deres kristne tro.

“ I vores kultur har vi ikke tradition for psykologer. Vi bruger hinanden.

Amete Yohannes

Barn af krigen

Amete Yohannes ved af personlig erfaring, hvor meget den kristne tro betyder, når man skal opbygge et nyt liv i et nyt land. Selv kom hun til Danmark i 1984 på flugt fra uafhængighedskrigen mod Etiopien, der varede fra 1961 frem til Eritrea blev selvstændigt i 1991.

– Jeg er født i en lille by 25 kilometer fra Asmara. Vi voksede op med krigen. Mange gange blev vi bombarderet fra flyvemaskiner og måtte flygte fra landsby til landsby. I lange perioder kunne vi ikke gå i skole. Min storebror døde i krigen. Han blev 18 år.

– Men midt i alt det svære havde vi den kristne tro. Mine forældre gik i kirke, så ofte de kunne, og min mor fortalte os børn om Gud, tændte stearinlys og bad hver morgen og aften. Jeg kan stadig høre hendes stemme, siger Amete Yohannes og fortæller, at alle i familien var frivillige under krigen.

– Mændene og de store drenge var soldater. Kvinderne hjalp soldaterne, passede de sårede og tog sig af forældreløse børn. Jeg var selv aktiv i krigen, fra jeg var 15-16 år. Det var en meget svær tid. Efter nogle år flygtede jeg til Sudan, hvor vi kunne købe falske pas til Europa. Min familie sendte penge. Vi var flere, der rejste sammen. Det var ikke som i dag, hvor flygtninge sejler over Middelhavet. Vi kom med fly til Paris. Derfra kom vi videre i lukkede biler. Jeg endte i Danmark.

Alene i Danmark

De første to uger tilbragte Amete Yohannes i et fængsel nær Sandholmlejren i Nordsjælland.

– Jeg havde jo ingen papirer. Selv om det er mange år siden, kan jeg stadig huske følelsen af at være helt alene. Jeg græd og græd. Jeg var meget bange for at blive sendt tilbage til Sudan. Jeg kom i december, hvor det var meget koldt. De første dage sad jeg oven på radiatoren! Jeg ville bare arbejde, så jeg kunne sende penge til mine forældre. Da jeg som asylansøger første gang fik udbetalt 600 kr. til mad, sendte jeg 50 dollars hjem til min far. Efter fem måneder fik jeg asyl og blev flyttet til Aarhus. Her har jeg boet siden. I dag er Aarhus min by, siger Amete Yohannes med et stort smil.

På sprogskolen mødte hun sin kommende mand, der var FN kvoteflygtning fra Eritrea. Tre år senere blev parret gift.

– Min mand havde været soldat og var blevet skudt i krigen. Fra et hospital i Italien blev han sendt videre til Danmark. Resten af livet var han mærket af krigen, men det lykkedes ham alligevel at tage eksamen fra handelshøjskolen i Aarhus.

Når den eritreansk-ortodokse menighed i Aarhus har brug for at låne en kirke, hvor mellem 200 og 300 eritreanere kan fejre gudstjeneste, er det Amete Yohannes, der laver aftale med Møllevangskirken, reserverer lokaler og henter nøglen til kirken. Den dansk-eritreanske kvinde har boet i Danmark siden 1984 og arbejder til daglig som social- og sundhedshjælper på et plejehjem. I dag er hun et vigtigt bindeled mellem den danske sognekirke og den eritreanske menighed, hvor størstedelen er nyankomne flygtninge, der har fået asyl i Danmark inden for de seneste år.

Gud gav kræfter

Med årene er den kristne tro kommet til at betyde stadig mere for Amete Yohannes.

– Når man kommer til et nyt land, bliver troen meget vigtig. For 17 år siden mistede jeg min mand og blev alene med tre børn. Her var ingen far eller mor eller mostre eller kusiner, der kunne hjælpe. Gud gav mig kræfter til at klare børnene. Det er slemt at miste et menneske, man elsker, men jeg har altid vidst, at Gud er der, og at han elsker mig.

– At gå i kirke giver mig stor glæde. I mange år kom vi i den etiopisk-ortodokse menighed, der startede i slutningen af 1990'erne i Helligåndskirken i Hasle. Senere begyndte jeg også at komme til de danske gudstjenester i Møllevangskirken, hvor jeg har mange venner.

Det var i den etiopiske menighed, at Amete Yohannes mødte nogle af de første eritreanere, der kom til Danmark med de store flygtningestrømme i 2015.

– Det var naturligt for dem at opsøge den etiopiske menighed. Vi kommer jo fra den samme kirke. Men efterhånden blev vi så mange, at der ikke var plads til alle. Efter nogle måneder blev jeg spurgt, om jeg kunne hjælpe med at finde en kirke til eritreanerne. Du er jo halvt dansker, sagde de! Jeg spurgte i Møllevangskirken, og de sagde ja. Blandt de nyankomne var der flere præster og diakoner, så i efteråret 2015 holdt vi vores første gudstjeneste. Kirken var så fuld, så fuld. Folk var så glade. Nu havde vi fået vores egen kirke og mere plads. Vi var så taknemmelige, fortæller Amete Yohannes, der især glæder sig over, at de mange børn og unge kan vokse op i Danmark med deres egen kirketradition.

– Nu kan vores børn blive døbt i vores kirke, og de unge kan blive gift. Mine børn havde ikke den mulighed. Jeg bliver så glad, når jeg ser alle børnene og de unge i kirken. De ville ikke bare komme i en dansk kirke. Det ved jeg fra mine egne børn. Nu kan kirken igen blive en del af deres liv. Mange forældre er bekymrede for, at deres børn skal miste troen. Jeg fortæller menighedens ledere, at de skal samle børnene, fortælle, synge og snakke med dem om Bibelen, for sådan gør man i Danmark. Jeg håber meget, at nogen vil tage ansvar.

Morgenmad i sognegården

Eritreanere rejser gerne langt for at være med, når der er gudstjeneste i Møllevangskirken en lørdag hver fjerde eller femte uge. Gudstjenesten begynder tidligt om morgenen og varer til omkring klokken 12.

– Præsterne kommer klokken tre om morgenen for at gøre kirken klar. I vores kirke skal der være flere præster og diakoner til stede, for at vi kan holde gudstjeneste. I Aarhus har vi kun én præst, så nogle af præsterne kommer fra andre byer. Når gudstjenesten er

færdig, spiser vi morgenmad sammen i sognegården. Hos os skal man være fastende, når man modtager nadveren. Det er en stor glæde for mig at se alle de mange mennesker i kirken. Det giver mig vældig meget, siger Amete Yohannes og bliver varm i stemmen.

Hun er meget taknemmelig for den hjælp, som den eritreanske menighed har fået fra Møllevangskirken.

– Kirken har også startet en lektiecafé for de unge, og nogle fra menigheden er blevet kontaktfamilier for eritreanske familier og unge, der er alene. Det er jeg så glad for.

Bruger hinanden

Fremover vil Amete Yohannes gerne fortsat komme både i folkekirken og i den eritreanske menighed.

– Gud er én. For mig betyder det ikke noget, om man har sko på i kirken, og om kvinderne dækker håret. Min tro er større. Jeg kan bede til Gud alle steder sammen med alle mennesker. Man skal ikke være bange for andres traditioner men tage det, man kan bruge.

– Jeg siger til de eritreanere, der kommer i dag, at de skal sørge for at komme ud mellem danskerne. Snak med jeres naboer. Bed om at låne salt eller et æg! Mange tror ikke, at danskerne vil snakke med dem. Men ofte er det os, der ikke snakker med danskerne.

– Selv om der er mange problemer i Eritrea, elsker vi vores land. Min generation har kæmpet i krigen for vores børns og børnebørns fremtid. Dem, der kommer i dag, har ikke oplevet det samme. De fleste er flygtet fra nationaltjeneste. Nogle har været i fængsel. Alle har oplevet voldsomme ting på rejsen. Det er vigtigt, at de kan mødes i kirken og snakke sammen. I vores kultur har vi ikke tradition for psykologer. Vi bruger hinanden. Og først og fremmest har vi Gud.

BMF

“ Kaffe betyder varme, kærlighed og socialt samvær. Der er en særlig stemning, når vi sidder rundt om kaffen og hyggesnakker.

Amete Yohannes

Fotos: BMF

Amharisk København

		Etiopisk-ortodoks menighed, Zemichael Deressa Seboka, tlf. 5284 7624 Mission for Nations Int. Ministry, Filippavej 3, Mathew (P), 3140 9206 Etiopisk-ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 3154 9687 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Josef Keleta, tlf. 2093 4125 (P) Fountain of Life Ministries, Romei Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Friewat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedssælsskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900 Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Youssef G. Habashy, tlf. 4276 4946 Den glade nyhed, Christianskirken, Manilla Kuriakous, tlf. 4032 3964 Skt. Andreas Kirke, Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Armensk-ortodoks menighed, Odense Domkirke, Stephanos Hovhannisyan, tlf. 5018 8943 Mar Mari's Assyriske Menighed, provst Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048/Gellerup Kirke, Ashur Ishak, 2801 2012 Esbjerg, Odense, Kalundborg, Myamar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355/ Salai Thawng, tlf. 2618 3667 Sæby, Støvring, Skjern, Esbjerg, Ringø, Rønne, Chin Association in DK (CCADK): Emmanuel Cinzeh, tlf. 4844 2908 Svendborg Betaniakirken, Marip Ja Ing, tlf. 9170 9650 (B) International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 5859 6133 Presbyterian Church of Cameroon, Opstandelseskirken, Michael Taylor, tlf. 4275 2387 God's Ambassadors (ghanesisk), Avedore Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909 Christian Love Fellowship, Nygårdskirken, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 5334 8979 Copenhagen Christian Fellowship, Brøndby Str. Kirke, Stephen Osei Safo, tlf. 2849 2881 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaet, tlf. 7512 1027 (K) Holy International Ministries Church, Kapinga Mushagalusa / Jan Joensen, tlf. 2299 7312 Vor Frue Kirke og Sankt Antonii Kirke, pater Allen G. Corteau, tlf. 4494 7694 (K) Int. Christian Fellowship (congolesisk), IM Missionshus, M. Sigala, tlf. 9741 3717/1723 5862 Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Chr. Michael Oduro, tlf. 75618177, <i>son. kl. 10 (oversæt.)</i> Int. City Baptist Church, Esajasskolen, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 / 6138 2037 Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135 Kolding Int. Congr. (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl.13</i> Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 3131 8805 Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B) Champions Chapel, Enoch Odumade Oluwatosin, tlf. 6052 7054 Christian Center, Kbh. Kristne Kulturcenter, Palle Flyger, tlf. 4010 9051 (P) Church on the Rock, Timotheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202 Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376 Disciples Assembly Church, Vibevej 7B, Kbh. NV, Iyere Igobogo (William), tel. 7163 7080 El-Shaddai Church, Sct. Antonii Kirke, Lucca, 7182 0754 (P) Evangeliste Mission (Elfenbenskyten), Solbjerg Kirke, susannra@hotmail.com Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osiat, tlf. 3531 0328 (P) God's True Mission (GTM), Sct. Johannesgaarden, Pastor Osei, tlf. 5354 0818 International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. 3150 7027 International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, <i>Sun. at 10.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939 International Congr. of United Methodist Church, Jerusalemskirken, Ole Birch, tlf. 3312 9606 (M) International Harvest Chr. Centre, pastor James Commey, tlf. 2667 3286/3262 9664 Jesus Centre (RCG), Gl. Koge Landevej 135A, Olabode Olurati, tlf. 2234 7482 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke/Lyngby Baptistkirke, Rosalie Kozlowski, 4220 8888 Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 2942 0090 (B) Narrow Gate Church (tanzaniansk), Felix Mgonja, tlf. 5280 1475 Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3940 5004 (F) <i>Int. gudstj. 1. sønd. i md. kl.17</i> Sakramentskirken, Fr. Joy Fernando Santhiyogu, tlf. 4494 7678 (K) Salvation House (nigeriansk), Kvarterhuset, Cosmos Osakpamwan, 5010 8588 Sankt Annæ Kirke, Andrzej Szorc, tlf. 3286 0729 / 9119 9793 (K) SDA Int. Church Cph. Adventkirken, pastor Robert Fisher, tlf. 2172 0552 (A) Skt. Alban's Anglican Church, Rvd. Smitha Prasadam <i>Gudstj. kl. 10.30</i> The Lord's Acheson Church, Revival Min., Sct. Johannesgaarden, R. Nwankwo tlf. 2286 9340 Victory Chapain (nigeriansk), Bådehavnsgade 44, Ola Jones, tlf. 2098 5401 Koge Internationale Kirke, Jan Joensen, tlf. 2299 7312 <i>Gudstj. kl.10.30</i> Skt. Knud Lavard Kirke, pater Airen Soosapillai, tlf. 2814 1970 (K) Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 5354 2867 Sct. Knuds Kirke/Gråbrødre Klosterkirke, Hougaard Larsen, tlf. 2423 7446 (F) <i>Int. gudstj.</i> International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tlf. 2225 5263 Christ the King International (ugandesisk), Lillian Senoga, tlf. 2372 7983 Church of Pentecost, Kastanie Allé 20, Akousa Nkansah Samoah, tlf. 2680 2343 Nørremærkskirken, Tove B.Jensen, 2330 8287/Ndikuriyo, 7141 2114, 8. okt. og 12. nov. kl. 14 Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Thønestøne Habyarimana, tlf. tlf. 5191 2077 Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Hojer, tlf. 8660 0233 (P) Hjørring Int. menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap) International Christian Fellowship, Karmelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B) Sct. Maræ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K) Mount Zion – AMC, International menighed, Jan Penuel, tlf. 2895 3128 Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl.10.30</i> Gellerup Kirke, tlf. 8625 1035 (F) <i>Int. gudstj. d. 3. juni og 26. august</i> International Harvest Christian Center, Immanuelskirken, pastor Frank Appiah, tlf. 6181 4754 Vor Frue Kirke, pater Krzysztof (Kris) Augustyniak, tlf. 8730 7044 (K) Aarhus Valgmenighed, international pastor Keld Dahlmann, keld@valgmenighed.dk Hans Tausens Kirke, pastor Heiner Erindi, tlf. 3322 5288 eller 2231 2766 (L) Grønnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tlf. 2627 9916 (F) <i>(oversættelse)</i> Apostelskirken, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) <i>(oversættelse)</i> Netværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009 Immanuel Fællesskab, Christianskirken, Naser, tlf. 2168 2414 Garnisonskirken, Marja Silvonen-Hansen, tlf. 2164 8011 (L) Resurrection Int. Chr. Center, Brøndby Str. Kirke, Jacques Musungay Kalala, tlf. 5137 2792 Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Crepin Yapo, tlf. 7143 0286 EPOM (EPBOMI), Skt. Johannes Gården, Jonas Kouassi-Zessia, tlf. 2926 4791 Fransk Reformert Kirke, Philipp Maury, tlf. 3111 3218 CIFMC CPM JCC, Vibevej 7C, 2400 NV, Jean Pierre og Vinnie Muganza, tlf. 5810 5021 Sakramentskirken, f. Robert Culat, tlf. 2670 4676 (K) Hans Egede Kirke, Borgny Brønning-Hansen, 5135 5190 / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809 Presbyterian Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gøthersgade, Kwame Danquah, tlf. 3078 0795 Græsk-ortodoks menighed, Skt. Aleksander Nevskij Kirke, Sergij Plekhov, 3313 6046 Helligåndskirken, pastor Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737 (F) PERKI, Betha Apriana, tlf. 2977 2290 Viborg og andre byer: KRISTIDA, Jeanny Kristensen, tlf. 5010 0033 København, Horsens, Nr. Tranders: Sct. Pauls Kirke, Nyboder, www.jonshus.dk København Jesu Hjerte Kirke, Maria Giudetta Rasmussen, tlf. 6130 7477 (K) Græsk-ortodoks menighed, Søborg, Aarhus (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K) Helligåndskirken, LM, Kirkegårdsvej 21, Peter Lam, tlf. 3887 4570 NCCC Fellowship in Cph, Bethesda, Andy Yau, yaucopenhagen@gmail.com Bethel World Mission Church, Morkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099 Ark Church, Lyngby Ap. Kirke, Janepher Umuranga, jannifer_u@hotmail.com Zion Temple Celebration Centre DK, Lyngby Baptistkirke, Teajeni Misago tlf. 3046 0153 Kristus Alliance, Gerard Nyongabo, tlf. 2929 1730 Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tlf. 3251 1707 Skt. Michaelis Kirke, Otto Kukk, 6016 6516 / Jesu Hjerte Kirke, Engelbrecht, 3054 2118 (K) Jesu Hjerte Kirke, Niels Engelbrecht, tlf. 3054 2118 (K)
Amharisk/tigrinya	Aarhus	
Arabisk/assyrisk	Aarhus	
Arabisk	Brønderslev København Tåstrup	
Armensk	København	
Assyrisk	Odense Tilst	
Burmesisk	Aarhus	
Burmesisk/Chin	Esbjerg, Odense, Kalundborg	

Makedonsk	København	Skt. Kliment Ohridski, Mariens Kirke, Pece Dimitrijević, tlf. 4031 1068
Malayalam	Hellerup	Skt. Theresse Kirke, F. Eldhose (ortod), tlf. 5299 8210 / Fr. Thomas Pulickal, tlf. 5012 0570 (K)
Nepalesisk	Kbh./Flere byer	Nepalesiske menigheder, Ole Kirchneren, tlf. 2684 1468/ Arjun Ghatani, tlf. 2985 3101
Norsk	København	Kong Haakons Kirke, Pål Kristian Balstad, tlf. 3035 4151 (L)
Polsk	Esbjerg/Haderslev/Sønderborg	Skt. Nikolaj Kirke, Jan Zalewski, tlf. 2129 1161 (K)
	Helsingør	Skt. Vincent Kirke, pater Andrzej Papuga, tlf. 2818 4725 (K)
	Herning	Sankt Vincent Kirke, pater Wenczyslaw Barwinski, tlf. 9712 4382 (K)
	Hvidovre	Sankt Nikolaj, <i>søndag kl. 12.30</i>
	København/Brønshøj/Taastrup	Sankt Annæ Kirke, pater Leszek Kapusta, tlf. 3286 0724 (K)
	Nyk. F./Næstved/Ødense	Julian Bodnar, tlf. 5572 0985 / Skt. Albani Kirke, Jan Zalewski, tlf. 2129 1161 (K)
Rumænsk	Aalborg/Aarhus	Pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K)
	Isenvad, Esbjerg, Holstebro	Rumænsk-ortodoks menighed, Preot Silviu Casian, tlf. 5013 5069
	København	Nordvestkirken, Gabriela Nistor, tlf. 6126 0155 (B)
		Rumænsk-ortodoks menighed, Mariakirken, Michael Radu, tlf. +46 4013 4654
	Ødense, Raskilde	Rumænsk-ortodoks menighed, Mihai Hornicar, tlf. 5265 1703
	Ordrup, Bornholm, Nyk. F.	Rumænsk-ortodoks menighed, Skt. Andreas Kirke, Fr. Octavian, tlf. 5360 8218
	Sønderborg	Rumænsk-ortodoks menighed, Christianskirken, Leon Jacob, tlf. 2796 7869
	Viborg, Kolding	Rum.-ort.menigh., Viborg: Adrian Chitulescu, tlf. 9175 9185; Kolding: Marcel Coisin, tlf. 9162 2395
	Aalborg/Skagen	Rumænsk-ortodoks menighed, Gheorghe Bighiu, tlf. 2364 4334
	Aarhus	Rumænsk-ortodoks menighed, Preot Mihai Radu Craciunescu, tlf. 7132 0215
	Horsens	Rumænsk-ortodoks menighed, Vor Frue Kirke, Juliane Samsing, tlf. 8616 7119
Russisk	København	Anja Makouskaya, tlf. 6076 7707 (P)
Rus./Kirkenslav./Da. Kirkeslavensk	Hobro	Russisk-ortodoks menighed, Taras Daniluk, tlf. 5190 0791
	København	Skt. Alexander Nevskij Ortodoks Kirke, Sergij Plekhov, tlf. 3313 6046
	Kbh./Ødense/Baago	Russisk-ort. menighed, Bavnøvej Kirke/Ødense Domkirke, Sergij Bondar, tlf. 5164 7057
Serbisk	Brønderslev	Baptistkirken, Benjamin Nadi, tlf. 9890 0002 / 4041 7344 (A)
	København	Bavnøvej Kirke, Aleksandar Samardzic, tlf. 2151 1304
	Ødense	Sct. Hans Kirke, Vera Stanic tlf. 2646 0074 / Aleksandar Samardzic, tlf. 2151 1304
Spansk/Portugisisk	Silkeborg	Alderslyst Kirke, Zeljko Savic, tlf. 2972 5966 / Alexander Samardzic, tlf. 2151 1304
	København	Iglesia Latina de Copenhagen, Marcelo Mora (spansk), tlf. 3011 1233 (P)
		Kristuskirken, Digna Fernandez, tlf. 3331 0941 (B)
	Charlottenlund	Sct. Andreas Kirke, Marcos Romero Bernus, 28852517 (K)
		Sct. Ansgar Kirke, Daniel Jimenez Raga, 3086 9458 (K)
		Comunidad Cristiana de Copenhagen, pastor Victor, tlf. 2276 9195
		Pinekirken, Alberto Orlando Malisani, tlf. 2276 9195 (P)
		Vor Frue Kirke, Guilda Suarez, 2374 1940 (K)
Svensk	København	Svenska Gustafskyrkan, Thomas Stoor, tlf. 3315 5458 (L)
Swahili/Dansk	Aarhus	International menighed, Logstor Frikirke, tlf. 9666 0054
Swahili	København	Living Water Church, Maronko Kagigi, 5313 9706/Bienvenue, tlf. 6197 7119
Tamilsk	Skive	Frederikshavn, Herning, Holstebro, Horsens, Lemvig, Randers, Vejle, Aalborg, Aarhus: Jude Kulas, tlf. 9812 2644
	(K) / Kolding, Næstved, Svendborg, Aabenraa: Alren Soosaipillai, tlf. 7514 1970 (K)	
	Fredericia	Apostolsk Kirke, Printtans Mathews, tlf. 2894 1150 (Ap)
	Grindsted, Horsens, Vejle: Dharsan Savarimuthu, tlf. 3149 3635	
	Herning	Smryna Tamil Church, pastor Jeyarajan Vyrapipillai, tlf. 9721 5023 / 2342 9987
	Herlev, Holbæk/Holstebro	Enok Aruthavaraj, tlf. 4916 3345 / Sudhakaran Kathiresu, tlf. 2334 5557 (B)
	Ødense/Svendborg	Betaniakirken, Bala Sinnathurai, tlf. 6221 8109 (B)
	Sønderborg	Apostolsk Kirke, Nava Arumugam, tlf. 7465 3941 (Ap.)
	Aalborg	Almighty God's Church, Christu F. Nadadam, tlf. 9813 8758 (Ap.)
Thai	København	Thai Menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Drejervej, June Sikhani, tlf. 6136 1339 (P)
Tigrinya	Kbh./Aarhus/Andre byer:	Entirens-ortodoks menigheder. Yohannes Teclu, tlf. 5048 4573 / Amete Yohannes, 6073 0618
Tysk	København	Sankt Augustins Kirke, And. Papuga, 2818 4725 (K) / Sankt Petri, P. Krogull, 3313 3834 (F)
		Tysk Reformert Kirke, pastor Axel Bargheer, tlf. 3313 8753
	Sønderjylland	Nordslesvigske menigheder, kontakt pastor Cornelia Simon, tlf. 7465 1834 (L)
		Tyske gudstj., i danske folkekirker: Christa Hansen, Haderslev Domkirke, tlf. 7452 3655
Ukrainsk	København/Vejle/Aalborg:	Sankt Ansgar Kirke/Skt. Norberts Kirke, pater Vasyly Tykhovych, tlf. 2085 3958 (K)
Urdu/Hindi	Vanløse	Pakistansk menighed, Adventskirken, Robeena Michael William, tlf. 2942 8570
Vietnamesisk	Fyn/Jylland	Ngoc The Nguyen, tlf. 8730 7043 (K)
	Skjælland	Pater Kim Thang Nguyen, tlf. 5383 7171 (K)
	Ødense	Ødense Baptistmenighed, Noh Dieu, tlf. 2132 4652 (B)
	Slagelse	Den Vietnamesiske Evangeliske Menighed, pastor Huynh Dieu, tlf. 2241 9510

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

Middage på tværs

Ebeltoft Det Internationale Hjørne, Kirsten Trollegaard Jørgensen, tlf. 8636 2511
 Esbjerg Pinsekirken, Ole H. D. Madsen, tlf. 6061 0554 / Kvaglund Kirke, Daniel Ettrup Larsen, tlf. 2947 1909
 Gellerup Gellerup Kirke, Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800. *International udflygt d. 9. juni*
 Gilleleje Gilleleje Sognekirke, Mona Bechmann, tlf. 2991 2604. *Sidste fredag i måneden.*
 Haderslev Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7452 3945/Kulturmøde, Else Wiwe, tlf. 2578 6267
 Herning Luthersk Mission, Lone Nyborg, tlf. 2881 3522
 Hirtshals/Hjørring Hirtshals Kirke, Ole Valsson, tlf. 2752 0369 / Hjørring: Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9090
 Holstebro Café Grace, Nørrelandskirken / LM Café, Inge Margrete Jacobsen, tlf. 5192 9056
 Hvidovre Strandmarkens Flygtningefællesskab, Prillila Lassen, tlf. 2762 9965
 Jelling Jelling Kirke, Birgitte Møldrup, 2646 1285 / Ellis Maabjerg, tlf. 2621 2407. *Eat, sing, pray*
 Kolding/Tystrup/Vamdrup Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414
 København **Torsdag d. 28. juni kl. 17.30: International sommerfest, Internationalt Kristent Center, Rømersgade 17**
Fredag d. 24. august kl. 17.30: Indonesisk aftal, Jesuskirken Sognekirke, Valby
 Silkeborg Kirke, Jette Lykke Nielsen, tlf. 4031 6940 *Første fredag i md.*
 Skjern Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 4054 2099
 Toftholm Kulturmøde, Luthersk Mission, Møller Schmidt, tlf. 2443 9773
 Varde Sct. Jacobi Kirke, Henrik Vejlgård Kristensen, tlf. 7522 1556 / 4076 2705
 Videbæk Luthersk Mission, Trine og Finn Hjøllund, tlf. 6146 8339
 Aalborg Missionsforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975
 Aarhus Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Café Cadeau	Frederiksberg	Café og Drop in Center, tlf. 3326 2028, www.cafecadeau.dk
Folkekirken Migrantsamarbejde	København	Koordinator Søren Dalsgaard, tlf. 3020 8247
Folkekirken Tværkulturelle Center	Ribe Stift	Stiftspræst Daniel Ettrup Larsen, tlf. 2947 1909
Folkekirken Tv. Samarb. (FTS)	Odense	Jesper og Marianne Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 / 2423 7446
Fællesskirkeligt Integr. Netværk (FIN)	Haderslev	Multicafé, tvtholder Else Wiwe, tlf. 2578 6267
International Café Sleep in	Gellerup	Bit Boel Buhi, tlf. 8625 0800, hver.onsdag.dk 13-16
Internationalt Kristent Center (IKC)	København	Kenneth og Anne Marie Ulfvinsing, universitetskirken Graversen, tlf. 3323 5939
	Aarhus	Danskundervisning m.m., Peter Mikkelsen, tlf. 6178 9988
Int. Students Christian Fellowship	Cph., Aarhus, Aalb., Odense KFS, tlf. 3543 8282	
Kalejdoskop	København	Frelsens Hær, Thorsgade 48A, tlf. 3585 0087
Kirkens Kørshær	København	Hanne Okwera, tlf. 3581 2880
Kirkernes Integrations Samarbejde (KIS)	Holstebro/Aalborg:	Karl Georg Pedersen, tlf. 5129 6320 / Henna Pedersen, 2897 1460
KIT	København	Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tlf. 3284 6016
Kolding International Congregation (KIC)	Kolding	Kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414
Kulturbæn Kirke / Venskabscafé	Nykøbing Falster	Indeskovkirken, Lisbeth Rask Nielsen, tlf. 2567 0570
Kvinder møder kvinder	Esbjerg	Kvaglund Kirke, Inge Skjølstrup, tlf. 2988 3406
Kvinder møder kvinder	Haderslev	Luthersk Mission, Else Wiwe, tlf. 2578 6267
Kvinder møder kvinder	København	Bethlehemskirken, Jane Christiansen, tlf. 6146 5175
Lørdage på tværs	Ølstykke	Fællesskirken, tlf. 7026 5350
Musikklub (international)	Esbjerg	Ksgad Kirke, Poul Martin Nielsen, tlf. 5040 4087
Modested Amager	Amager	Ellen Gylding, tlf. 3940 5004, og Jens Lind Andersen, tlf. 2360 2557(F)
Modestedt Vesterbro	København	Thyra Smith, tlf. 3321 2703
På tværs	Aabenraa	Sct. Nicolai Kirke, Mette Hee Løborg, tlf. 2147 0304
Spørd på tværs	Skjern	Luthersk Mission, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186

TIL KALENDEREN

Tværkulturelle sommerlejre

Harby Ungdomsskole d. 2.-6. juli
 Agerskov Ungdomsskole d. 9.-13. juli
 Hestlund Efterskole d. 11.-15. juli
 Børkop Højskole d. 16.-20. juli
 LMH, Hillerød d. 9.-13. juli og 15.-19. juli (farsi)

Migrantmenighedernes Domkirketræf

Mød københavnske migrantmenigheder
 Københavns Domkirke
 Tirsdag d. 18. september kl. 17

Efterårs-konference

Under åben himmel
 Aarhus
 9.-11. november

Forårskonference

og repræsentant-
 skabsmøde
 København
 22.-23. marts 2019

Tværkulturelt Center • tlf. 3536 6535
www.tvaerkulturelt-center.dk/kalendarium

FESTKALENDER

3. juni	Alle Hellige / Allehelgen	Ortodokse kristne
4. juni	Den Store Nat (<i>Lailat al-Qadr</i>)	Muslimer
15. juni	Fest ved Ramadanens afslutning (<i>Eid al-Fitr</i>)	Muslimer
24. juni	Johannes Døberens Fødsel	Katol. og angl.
22. juli	Templets ødelæggelse (<i>Tishah B'av</i>)	Jøder
27. Juli	Asela Dharma (<i>Buddhas første prædiken</i>)	Buddhister
15. (19.) august	Jomfru Marias optagelse i himlen	Katolikker
19. august	Pilgrimsrejsen begynder (<i>Hajj</i>)	Muslimer
21. august	Offerfest til minde om Ibrahims lydighed (<i>Eid al-Adha</i>)	Muslimer
26. august	Rosefest / Afdødes dag (<i>Vu Lan/Ullambana</i>)	Buddhister
3. september	Krishnas fødsel (<i>Krishna Janmashtami</i>)	Hinduer
10.-11. sept.	Jødisk nytår (<i>Rosh Hashanah</i>)	Jøder
11. september	Geez nytår (<i>etiopere og eritreanere</i>)	Ortodokse kristne
11. september	Islamisk nytår (år 1440) (<i>Hijra</i>)	Muslimer
13. september	Fest for guden Ganesh (<i>Ganesh Chaturthi</i>)	Hinduer

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis givener ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys derfor venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Jeg sang med vinden

Filippinsk kirkemedarbejder: At synge fylder hjertet med glæde

SANG OG INTEGRATION: At synge eller spille et instrument er ikke kun en fysisk aktivitet. Det rører ved hjerte og sjæl. Det siger tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder i Kolding Provsti Elizabeth Padillo Olesen. Den 62-årige dansk-filippiner voksede op i en musikalsk familie på Filippinerne i Østasien og bruger i dag sang og musik til at skabe fællesskab på tværs af kulturer. I dette interview fortæller hun om erfaringer fra Filippinerne og Danmark.

Jeg har sunget, så længe jeg kan huske. Jeg er født på en lille ø, hvor min far var fisker. Som barn sejlede jeg ofte ud med ham i hans båd. Når vi lagde fra land, løftede jeg min stemme og sang så højt, jeg kunne. Jeg sang med vinden og blæsten. Ofte sang min far med.

Min barndom var fyldt med sang fra tidlig morgen til sen aften. Min mor og far stod op klokken fire om morgenen, når hanen begyndte at gale, og når det lysnede udenfor, kunne jeg høre dem synge. Hver morgen startede de dagen med at læse Salme 23 fra Det gamle Testamente, bede og synge en salme. Min mor havde en god stemme, og om dagen gik hun ofte rundt i huset og sang.

På Filippinerne er sang en integreret del af kulturen. Filippinere elsker at synge. Vi synger alle slags sange - om vores land, naturen, vores tro og vores drømme. Sange giver et folk identitet. Gennem sangen genkalder vi barndomsminder og bekræfter vores tro. Når vi synger, oplever vi, at vi er en del af et større fællesskab. Vi har en fælles identitet. Da jeg gik i skole, startede vi altid med at synge en sang i alle fag.

Gennem sangen viser mennesker deres følelser. Jeg kan huske, hvordan de unge mænd fra byen stod uden for min 18-årige storesøsters vindue og sang om aftenen. Vi kaldte det *serenading*!

Filippinere forventer ikke, at livet skal være let. De fleste af os er vokset op med store udfordringer. Men vi har altid håb. Vi ved, at Gud vil hjælpe os. Det håb kan ingen tage fra os. Som en filippinsk au pair i Danmark engang sagde til mig: "Jeg har mange

problemer, men mine problemer er ikke centrum i mit liv." Hun kunne stadig give plads til livsglæden.

I Danmark har jeg i mange år brugt sangen i mit arbejde med mennesker fra forskellige kulturer. Da jeg arbejdede som folkeskolelærer, sang jeg altid med eleverne, og to gange om året holdt vi koncert for forældrene. Det gjorde noget godt for både børn og forældre. Når jeg holder workshops om livskvalitet på voksenuddannelser, kommer jeg med min guitar og synger med eleverne.

På asylcentre har jeg holdt tegne/male workshops for syriske og kurdiske flygtninge, hvor jeg startede med at synge for dem - og bagefter fortsatte de med at synge deres sange. I sprogcaféen i Simon Peters Kirke i Kolding bruger vi altid et kvarter på at synge danske sange. Eleverne elsker det!

At synge har en helbredende virkning. En kort tid glemmer man sine problemer. Det er vigtigt for mennesker, der har lidt meget. Hvis man som flygtning altid har tunge tanker, er det svært at finde overskud til at blive integreret her. At synge fylder hjertet med glæde.

Siden 2010 har vi holdt *Toner på tværs* en gang om året i Kolding med sange, musik, dans og oplæsning af digte fra forskellige kulturer. Det er meget populært. Sidste år deltog over 300, og 66 personer medbragte mad fra deres land til en stor international buffet. Blandt de medvirkende var iranske flygtninge, der spillede daff og tamborin, en mexicansk

guitarist og børn fra den lokale musikskole. Når man synger sammen, opstår et særligt fællesskab. Man er sammen om noget livsbekræftende. Men midt i glæden over at fejre livet er det vigtigt også at tænke på dem, der lider ude i verden. Derfor samler vi altid ind til internationale hjælpeprojekter ved den slags arrangementer.

For mig er det meget meningsfuldt at give mennesker mulighed for at vise, hvem de er, og hvad de kan, uanset hvor de kommer fra. Mange vil gerne synge en sang, spille musik eller præsentere mad fra deres land. Det bekræfter dem i, at de er her - at de eksisterer og har noget at bidrage med til fællesskabet. De oplever at blive set og hørt. Det giver dem

en god følelse.

Toner på tværs koster ikke meget. Det afgørende er de personlige relationer. At opbygge relationer tager tid. Men det er den personlige kontakt med den enkelte, der bærer arrangementet. Fordi mange har en opgave, føler mange ejerskab.

I folkekirken kunne vi godt blive bedre til at bede nydanskere synge ved gudstjenesten eller lære menigheden en sang på

deres eget sprog. I Afrika, Asien og Mellemøsten findes der mange enkle sange, som alle kan lære. Måske burde kirkerne arrangere flere sangeeftermiddage, hvor man bare kommer og synger sammen. At se andre opleve glæden ved at synge er noget meget smukt.

Fortalt til BMF

Foto: BMF

Fotos: Kvaglund Kirke / Guldagergård / BMF

Dansk-burmesisk ungdomsklub

Kvaglund Kirke i Esbjerg har startet en fælles ungdomsklub for danske og burmesiske unge. "Det er et forsøg på at lave noget, som både er for kirkens danske unge og for de unge fra vores migrantmenighed Chin Baptist Church," fortæller sognepræst Jakob Wilms Nielsen. "Vi vil gerne give de burmesiske unge et sted, hvor de kan snakke om deres tro og de udfordringer, det giver at være ung i dag, og hvor de kan invitere deres danske gymnasiekammerater med. Vores burmesiske præst er klar over, at det er vigtigt med et dansk kristent fællesskab for at fastholde de unge. Vi har blandt andet haft en spørgeaften om tro. For burmeserne var det nyt, at man godt måtte lufte sin tvivl. Rigtig spændende!"

Integration på landet

I Nørager i Himmerland er flygtningefamilier fra Syrien, Iran, Eritrea og DR Congo en del af et havefællesskab hos Guldagergård 4H-klub. I haverne taler man dansk, og flygtninge og danskere lærer om hinandens afgrøder, kultur og madvaner. Hver familie har et stykke jord, hvor de dyrker egne afgrøder. Derudover er der en stor fælleshave. - "Da der kom flygtninge til vores område, tænkte vi, at vi måtte gøre noget for dem. Det er tydeligt, at de er glade for fællesskabet og samværet. Vi får en masse god snak om tingene. Samtidig lærer de om dansk foreningsliv," fortæller Birgit og Henrik Bønlykke, der begge er engageret i Danmission og tog initiativ til det populære projekt med inspiration fra Mødestedet på Vesterbro.

Læs interview i næste Nyt på tværs

Det gode samarbejde

Hvis et samarbejde mellem en dansk sogne- menighed og en afrikansk migrantkirke skal blive til gensidig glæde, er det vigtigt at opbygge personlige relationer, indgå klare aftaler - og afsætte ekstra timer til kirketjeneren! Det kan man høre mere om i en ny video produceret af migrantkoordinator Mette Hee Læborg fra Haderslev Stift. Her fortæller sognepræst Per Damgaard Pedersen fra Kristkirken i Kolding og migrantpræst Daniel Datsomor fra den afrikanske menighed Holy International Christian Ministries om deres samarbejde. - "Det er simpelt hen opmuntrende at møde disse migrantkristne. Vi opdager, at Guds folk kommer fra hele verden. Og det allervigtigste har vi til fælles," siger Per Damgaard Pedersen.

Se link til video på Tværkulturelt Centers hjemmeside

Konverteret – og hvad så?

Iranere søger vestlig identitet gennem kristendommen

Der er tale om en udvikling, som aldrig før er set i Europa. Selv om Sara Afshari understreger, at det er umuligt at sætte tal på, hvor mange iranere, der er konverteret til kristendommen de seneste 10-20 år, er den iranske forsker ikke i tvivl om, at udviklingen er spektakulær.

– Det her er aldrig set før. Det er et fænomen, der ikke kan reduceres til, at iranere konverterer for at få asyl i Vesten. I mange lande hører man om iranske menigheder startet af konvertitter. Også i Iran advarer myndighederne om, at kristendommen vinder frem, selv om det er ulovligt. Der foregår noget.

– Samtidig er det naivt at tro, at iranere udelukkende konverterer på grund af tros-erfaring. Som jeg ser det, handler det både om en længsel efter at finde Gud og om at bruge den kristne tro som et redskab til at integrere sig i Vesten. Mange ser Vesten som kristen og vil gerne passe ind her. På den måde bliver kirken en bro til kulturel integration. For mange kommer en dybere forståelse af troen først senere. Konvertering er altid en proces over tid.

Hun forklarer, at mange iranske asylansøgere allerede har hørt om kristendommen i Iran.

– Ved at vælge en anden religion kan de vise deres modstand mod det iranske styre og de religiøse leders fortolkning af islam. De ser kristendommen som en religion, der har været med til at skabe fremgang og vækst i Vesten. Derfor vil mange gerne være kristne. Andre opsøger en kirke på grund af lighed mellem islam og kristendommen. De har allerede kendskab til Jesus-skikkelsen fra deres egen religion, historie og digtekunst og vil gerne vide mere. I kristendommen finder de noget, de genkender.

– I Europa har kirkerne gjort en stor indsats for at tage imod iranske flygtninge, der ønsker at konvertere. Men efter dåben følger et liv som kristen. For mange begynder deres egentlige trosrejse først her. Hvad nu, spørger de. Hvordan skal jeg leve som kristen? Hvem er jeg nu? De behøver hjælp fra kirken til at opbygge en ny identitet og et nyt verdensbillede. Men mange kirker er ikke forberedte. Som en frustreret konvertit engang spurgte mig: Er der et liv efter konvertering?

Den iranske forsker ser også en udfordring i, at de fleste iraniske konvertitter, der er døbt i Danmark, har mødt kristendommen gennem oversættelse.

– De er ikke blevet undervist på deres eget sprog gennem deres egen kultur. Og selv om tolkene gør deres bedste, er det ikke altid nok. Der er jo tale om et helt nyt ordforråd. Derfor er det vigtigt, at iranske konvertitter får mulighed for at deltage i kristne konferencer, hvor der er farsitalende undervisere med samme kulturbaggrund, understøtter hun.

Kirkens opgave

Ifølge Sara Afshari har kirken særlige forudsætninger for både at støtte flygtninges sociale og kulturelle integration og imødekomme konvertitters åndelige søgen og behov for integration i et trosfællesskab.

– At begynde et nyt liv i et nyt land tager en masse følelsesmæssig energi og kan være meget overvældende. Derfor er den sociale integration, der sker, når flygtninge og danskere mødes i kirken og for eksempel laver mad og spiser sammen, meget vigtig. Her er tale om et ligeværdigt menneskeligt fællesskab, hvor flygt-

ninge ser, hvordan danskere er sammen, og danskere lærer noget om flygtningenes kultur.

– Sideløbende har konvertitter brug for at finde ud af, hvordan man lever som kristen i Danmark. Det er kirkens opgave at sørge for, at nogen taler med dem om, hvad troen betyder i hverdagen. Kirken må ikke gøre troen til en privatsag.

Kulturdialog

Sara Afshari advarer mod at se iranske konvertitter udelukkende som nogle, der har brug for hjælp – en holdning, hun også har mødt i nogle kirker.

– Der er brug for flere platforme for dansk/persisk kulturdIALOG, hvor det ikke kun handler om at hjælpe flygtningene, men om at lære hinanden og hinandens kultur at kende. Jeg har talt med flygtninge, der føler, at danskerne

ikke er interesseret i at lære dem at kende som mennesker. De oplever, at ingen spørger efter, hvad de kan.

– Hvis en etableret kirke vil være kirke for konvertitter, må kirken være villig til at ommøblere. Det indebærer, at man lytter til konvertitters historier – både om, hvad de har vundet gennem den kristne tro, og hvad de har mistet. Der er altid to sider. Det er forståeligt, at danske kirkegængere kan se skævt til flygtninge, der uforvarende kommer til at sætte sig på den plads i kirken, hvor de altid har siddet. Men der er også danskere, der er begyndt at gå i kirke, fordi flygtninge bringer ny energi ind i kirken. Folkekirken har i mange år været en meget monokulturel kirke, hvor det at være kristen var det samme som at være dansk. Flygtninge kan tilføre folkekirken mangfoldighed. Global kristendom har mange farver.

Gå på besøg

Hun giver gerne gode råd om, hvordan folkekirken kan blive bedre til at inkludere iranske konvertitter.

– Gæstfrihed er en meget vigtig del af iransk kultur. Gå på besøg hos iranere – også på asylcentre. De fleste iranere elsker at få gæster. Tilbyd samtalegrupper, hvor iranere kan lære den kristne terminologi, Fadervor og trosbekendelsen på dansk. Det hjælper dem til at føle sig inkluderet. Lad dem læse en tekst højt på farsi eller bede en bøn ved gudstjenesten. Tilbyd månedlige kulturaftener, der kombinerer integration, kristentro og dagligliv. Den kobling er meget vigtig.

– Mange iranere vil gerne arbejde frivilligt i kirken. Bed dem om at hjælpe med opvask, oprydning eller noget andet praktisk. Der er en særlig glæde ved at gøre noget frivilligt.

BMF

Den iranskfødte teolog og sociolog Sara Afshari har brugt fire måneder på at undersøge iranske flygtninge og asylansøgers vej til kristendommen i Danmark. I foråret var hun ansat i Folkekirkens mellemkirkelige Råd som konsulent med henblik på videreudvikling af folkekirkens arbejde blandt farsitalende konvertitter. Den 48-årige forsker og ph.d. konverterede selv til kristendommen for 30 år siden i Iran og har i mange år fulgt udviklingen blandt iranske konvertitter i Vesten. I dag er hun cypriotisk statsborger og bor i Skotland.

Tvær- KultuRElt CENTER

**Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde**

Ryesgade 68 C · 2100 København Ø · Tlf. 3536 6535

**E-mail: info@tværkulturelt-center.dk
www.tværkulturelt-center.dk**

**Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)**

**Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup
Regnskabsfører: Ilse Due**

Medlemsorganisationer og –menigheder:
Organisationer: Promissio • Indre Mission
Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Abildgård Kirke, Frhvn. • Adventskirken, Vanløse
Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. • Bellahøj/ Utterslev Kirke
• Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke • Boholte Kirke • Bording-
Christianshede Sogn • Borris Kirke • Brøndby Strand Kirke •
Brønderslev Kirke • Bråby Sogn • Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe
Sogn • Christians Kirke, Christianshavn • Christians Kirke, Århus •
Christianskirken, Fredericia Christianskirken, Kgs. Lyngby •
Christianskirken, Sønderborg Dronninglund Kirke • Egvad Sogn •
Emdrup Kirke • Enghave Kirke, København • Fakse Kirke •
Fjølstervang Kirke • Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift •
Fredens-Nazaret Sogn, København Frederikssund Kirke •
Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke •
Gilleleje Kirke • Gistrup Kirke • Glostrup Sogn Greve Sogn • Græsted
Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn • Hadsund
Kirke • Hannerup Kirke, Fredericia Haraldskirken, Gladsaxe • Hasle
Kirke, Århus • Haslev Kirke • Hasseris Kirke, Aalborg • Hellevad
Menighedsråd • Helligåndskirken, Aarhus • Hemmet-Sdr. Vium Sogn
• Hendriksholm Kirke, Rodovre • Herlev Kirke Herstedøster Kirke
Hillerød Sogn • Hillested- Skørtinge Pastorat Hirtshals Kirke •
Hjordkær Sogn • Holstebro Kirke • Husumvold Kirke, Brønshøj •
Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højelse Sogn
International Church of Copenhagen • Ikast Kirke • Jesuskirken, Valby
Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby
Sogn • Kildebrønde Sogn, Greve • Kingo-Samuel Sogn, Kbh.
Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup • Kristkirken, Kolding •
Kvargrund Kirke, Esbjerg • Kong-Svino Pastorat • Lerup-Tranum
Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby •
Lundehus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sogneald
Margrethe Sogn, Aalborg • Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke,
København • Nexø Kirke • Nørre Logum Kirke • Nørre Snede Kirke
Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle
Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Rindum Sogn
Ringive Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke,
Hvidovre • Roskilde Domsogn • Rodovre Kirke Rønne Kirke • Samsø
Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke,
Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jacobi Kirke, Varde
Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia
Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Kbh. • Sct. Pauls Kirke,
Århus • Sct. Peders Sogn, Randers • Silkeborg Kirke • Simeon Skt.
Johannes Sogn • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke
Smørum Kirke • Snejbjerg Kirke • Solvang Kirke, København
Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundby Sogn
Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens
Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh. • Timotheuskirken,
Valby • Tingbjerg Kirke • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn
Tyrstrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Vejleå Kirke, Ishøj • Vesterbro Sogn
Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke • Vildbjerg
Kirke • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat • Vor Frue Kirke,
København • Vor Frelses Sogn, Chr.havn • Vorgod Kirke • Værlose
Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn •
Aaby Kirke, Århus Bykirke • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør
Stift • Mødestedet - Kirkens Indvandrerarbejde på Vesterbro
Mødested Amager

Associerede medlemmer: Alive Bible Congregation • ALIVE Kirken
Ølstykke • Bethel World Mission Church • Champions Chapel
Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church
on the Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den
Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk
Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors
International, Avedøre • Int. Temple Bridge Ministries • Living Word
Empowerment Center, Lyngby • PERKI/Indonesisk Kristent Fællesskab
International Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg
Mar Mari's Assyriske Menighed • Myanmar Christian Fellowship
Narrow Gate Church • Resurrection Int. Chr. Center • Revival Ministry
DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St. Alban's Anglican
Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark
Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse
Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Sproglerer Hanne
Thinggård, Christiansfeld • Tværkulturel konsulent Krista Rosenlund
Bellows • Agronom Tesfu Ghebru • Tidl. sognepræst Inge With
Johannesen • Tidl. chefkonsulent George Thomas • Sognepræst
Lisbeth Thomsen • Lærer Nikolaj Hauge Thormann

Nyt på tværs
Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk • Tryk: Color Print A/S, Mors
Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

**JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.**

**Jeg/vi vil gerne modtage Nyt på tværs
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.**

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 2 – juni 2018